

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **PhDr. A. S.**

bytem P.

zastoupená JUDr. Michaelou Burdovou, advokátkou

sídlem Vodičkova 709/33 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2019 č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 6. 6. 2019 č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.719 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Michaely Burdové, advokátky.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 25. 3. 2019. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím rozhodla o tom, že dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odňala žalobkyni od 18. 4. 2019 invalidní důchod, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 3. 2019 již žalobkyně není podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 25 %.
2. V žalobě žalobkyně mimo jiné uvedla, že od roku 2011, kdy jí byl po předchozí dlouhodobé pracovní neschopnosti přiznán invalidní důchod prvního stupně, nepracuje, není toho schopna. Poukázala na skutečnost, že pokud posudek MUDr. Š. H., MBA konstatuje, že oproti předchozí kontrole došlo ke stabilizaci zdravotního stavu a posudek MUDr. L. M. M. K. neobjektivizuje takové zhoršení rozhodující příčiny, pak by z těchto konstatování usoudila, že její zdravotní stav se v porovnání s přechozími léty nezměnil, tedy ani nezlepšil. Proto v žalobou napadeném rozhodnutí žalobkyně postrádá vysvětlení, z jakého důvodu se při nezměněném stavu snížil pokles její pracovní schopnosti ze 40 % na 25 %. To by totiž poukazovalo na stav zlepšený, nikoli stabilní. Naopak došlo-li by ke zhoršení rozhodující příčiny, což jako podmínku zachování invalidity v prvním stupni předjímá MUDr. K., pak by jistě podle žalobkyně muselo dojít k dalšímu poklesu její pracovní schopnosti, nikoli k zachování v totožné 40 % úrovni. Žalobkyně je hluboce přesvědčena, že k výraznějšímu zhoršení jejího zdravotního stavu nedošlo jen proto, že důsledně dodržuje jí lékaři doporučený odpočinkový režim spolu s denním cvičením. Považuje tedy za nespravedlivé, aby byla trestána odnětím invalidního důchodu za to, že se snaží v rámci svých možností a doporučení lékařů, zachovat svůj zdravotní stav v přijatelných mezích. Dle jejího názoru posudkoví lékaři nezhodnotili její celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. Navrhla vypracování posudku o jejím zdravotním stavu příslušnou posudkovou komisí MPSV ČR (dále též „PK MPSV ČR“).
3. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 3. 2019 č.j. X, námitky žalobkyně ze dne 17. 4. 2019, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 6. 6. 2019 č.j. X. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 14. 11. 2019 č.j.: 2019/3129-PH.
4. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 14. 11. 2019 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

5. Při jednání konaném dne 27. 1. 2020 k závěrům posudku neměla připomínky ani zástupkyně žalobkyně, ani zástupkyně žalované.
6. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
7. Soud posoudil předmětnou věc takto:
8. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
9. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
10. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného neurologa podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně, mimo jiné uvedla, že žalobkyně je absolventkou VŠ – FF UK Praha, v letech 1985 – 1988 pracovala jako informační specialista na plný úvazek, v letech 1988 – 1991 jako překladatelka a asistentka na plný úvazek, v roce 1992 jako sekretářka na plný úvazek, v letech 1994 – 1996 jako informační specialista na částečný úvazek, v letech 1996 – 1998 jako inženýrka na částečný úvazek, v letech 2002 – 2011 jako průvodkyně Prahou (angličtina, italština) na částečný úvazek. Od roku 2011 pobírala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Při pobírání invalidního důchodu nepracovala, byla v evidenci úřadu práce. Nyní nepracuje, na práci se necítí. Posuzována jako průvodkyně a informační specialista. Komise dále konstatovala: „Od roku 2011 pobírala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, den vzniku 7. 9. 2011. Dne 19. 10. 2011 dle posudku ve věci invalidity hodnocena dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. tj. 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Obdobně posouzena při kontrolním posouzení zdravotního stavu dne 24. 10. 2012 a 26. 10. 2015. Při kontrolní lékařské prohlídce invalidity na PSSZ dne 7. 3. 2019 posouzena se závěrem není invalidní, nejde již o invaliditu prvního stupně. Datum zániku invalidity 7. 3. 2019. Míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce č.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

359/2009 Sb. tj. 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky tato hodnota zvýšena o 5 %, takže celkově činila 25 %. Dne 29. 5. 2019 proběhlo řízení o námitkách, ve kterém se posudkový lékař ČSSZ zcela ztotožnil s posudkovým závěrem PSSZ.

K datu vydání napadeného rozhodnutí se u posuzované jednalo o dlouhodobě nepříznivý stabilizovaný zdravotní stav, jehož hlavní příčinou byl esenciální třes horních končetin. Třes byl přítomen dlouhodobě, projevoval se při pohybu horních končetin, při zapojení horních končetin do různých činností a vedl k narušení jemné motoriky rukou. K zhoršování třesu docházelo ve stresu a fyzické zátěži.

Kromě popsaného třesu byl nález na horních končetinách normální, tj. rozsah pohybu a svalová síla byly v normě, nebyla přítomna ztuhlost ani zpomalení pohybu.

V důsledku třesu vykonávala běžné denní činnosti obtížněji, v pomalejším tempu při oblékání, přípravu jídla, výrazně jí limitoval při psaní na počítači, nezvládala psát všemi prsty, psala pouze jedním prstem. Psaní rukou bylo obtížnější, ale zvládala napsat čitelně kratší text i psacím písmem, což bylo ověřeno při jednání.

Dlouhodobě je v péči neurologa pro bolesti bederní páteře s propagací do levé dolní končetiny, udávala i bolesti krční páteře.

Opakovaně provedeno zobrazovací vyšetření bederní páteře – magnetická rezonance, kde opakovaně prokázáno stacionární vyklenování meziobratlové ploténky mezi pátým bederním obratlem a kostí křížovou s tlakem na nervový kořen vlevo v této lokalitě.

Neurochirurgem nebyla indikována k operaci. Léčena konzervativně, včetně rehabilitace, kdy doma dlouhodobě denně cvičí el doporučení fyzioterapeuta.

Elektromyografické vyšetření provedené v 2/2013 prokázalo elektrofyziologické změny odpovídající postižení pátého bederního a prvního křížového nervového kořene vlevo.

Provedeny i magnetické rezonance krční a hrudní páteře, na kterých také potvrzeny degenerativní změny páteře.

V objektivním neurologickém nálezu popisována dlouhodobě snížená citlivost v oblasti inervované pátým bederním a prvním křížovým nervovým kořenem, jinak je nález na dolních končetinách normální tj. opakovaně zjišťováno normální svalové napětí, normální svalová síla i pohyblivost, přiměřená taxe. Dynamika páteře nebyla výrazněji narušena, popisováno normální rozvíjení páteře případně mírné váznutí rozvíjení páteře do předklonu. Pohyb v krční páteři byl při vyšetření přiměřený, případně lehce omezený. Zvládala stoj na patách i špičkách. Stoj i chůze byly bez nápadnosti, v normě.

Opakovaně vyšetřována pro chronickou bolest levého podbříšku gynekologické vyšetření ani opakované ultrazvukové vyšetření břicha a magnetická rezonance příčinu bolesti nevysvětlují.

Léky proti bolesti páteře ani bolesti v levém podbříšku t. č. neužívá.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jak výše uvedeno, považuje posudková komise esenciální třes horních končetin, který hodnotí k datu vydání napadeného rozhodnutí dle kapitoly VI, položky 3b), dle přílohy k vyhl. 359/2009 Sb., v pl. zn. a stanovuje procentní míru poklesu pracovní schopnosti 40 % (procentní rozmezí 20 – 40 %). Nejedná se o postižení odpovídající, protože nejde o postižení extrapyramidového systému, jde ale o postižení funkčně srovnatelné, které vede k omezení při vykonávání některých denních aktivit.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Hodnocením horní hranicí procentního rozmezí bylo zohledněno kromě základního onemocnění i další posudkově významné postižení posuzované, a to postižení páteře.

Pro zvýšení horní hranice procentního rozmezí nebyl po zvážení všech posudkově významných skutečností shledán důvod.

Pokud by posudková komise hodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti postižení páteře, použila by shodně s první instancí a posudkovým lékařem z námitkového řízení kapitoly XIII, oddíl E, položku 1b) přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb. a stanovila by s ohledem na tíži postižení míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici procentního rozmezí tj. 20 %, takže ani případné navýšení pro další postižení či náročnost povolání by nevedlo k I. stupni invalidity.

Postižení páteře by k datu vydání napadeného rozhodnutí považovala na lehké, protože šlo o dlouhodobě stabilizovaný stav, bez závažnějšího narušení statiky a dynamiky páteře, bez dokladovaného funkčně významného neurologického nálezu, bez postižení svěračů, takže hodnocení dle položky 1c) oddílu E, kapitoly XIII př. k vyhl. č. 359/2009 nebylo možné, nesplňovala zde uvedená kritéria.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti by posudková komise považovala třes patrně i při minulých posouzeních ve věci invalidity na PSSZ. Hodnocení postižení páteře dle položky 1c) oddílu E, kapitoly XIII př. k vyhl. č. 359/2009 s mírou poklesu pracovní schopnosti 40 % v minulosti považuje za nadhodnocené.

Autoimunitní onemocnění štítné žlázy léčené dodáváním hormonů štítné žlázy tabletami bylo kompenzované a k datu vydání napadeného rozhodnutí vedlo jen k malému poklesu pracovní schopnosti, nešlo o invalidizující postižení.

Célie je při doživotním dodržování bezlepkové diety stabilizovaná, bez chorobných projevů a vede jen k minimálnímu, posudkově nevýznamnému poklesu pracovní schopnosti.

Endometrióza (výskyt sliznice děložní mimo dělohu) jak doloženo posuzovanou neinvalidizuje.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní, jednalo se o invaliditu prvního stupně, bez přerušení.

Byla omezena ve vykonávání činností vyžadujících přesnou koordinaci jemné motoriky rukou. Dále omezena pro vykonávání těžší fyzické práce, práce ve výdržových polohách, nepříznivých klimatických podmínkách.

Byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na fyzické schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Byla schopna využít své profesní zkušenosti a znalosti. S úlevami schopna pracovat jako průvodkyně.“

11. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 14. 11. 2019 č.j. 2019/3129-PH vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

12. Posudek PK MPSV ČR ze dne 14. 11. 2019 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
13. Soud s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobkyně advokátkou ve výši 3.000 Kč, což tvoří 3 úkony právní služby po 1.000,- Kč a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2 a 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, po zvýšení o částku, která odpovídá příslušné sazbě daně, ve výši 819 Kč dle § 57 odst. 2 s. ř. s., neboť právní zástupkyně žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty. Náklady řízení tak činí částku v celkové výši 4.719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. ledna 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.